

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 20 JAN 2009
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2008-12165-317
Sagsbeh.: JVB
Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. 153 (SUU alm. del), som Sundhedsudvalget har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 20. november 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 153:

"Ministeren bedes redegøre for hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at medlemsstaterne kan indføre et krav om forhåndsgodkendelse af den behandling i et andet EU-land, som borgeren ønsker sine udgifter refunderet for, og om der kan forventes ændringer i disse betingelser i Kommissionens direktivforslag om patientrettigheder?"

Svar:

Jeg har i mit svar på spørgsmål nr. 110 af 9. juni 2008 fra Europaudvalget redegjort nærmere for EF-dommene vedrørende ret til behandling i et andet EU- og EØS-land, herunder for, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at medlemsstater kan indføre et krav om forhåndsgodkendelse til sygehusbehandling i et andet EU- eller EØS-land med dækning fra det offentlige samt for dansk praksis på dette område.

Idet jeg skal henvise til dette svar, kan jeg supplerende oplyse, at ifølge det af EU-Kommissionen fremsatte direktivforslag om patienters rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse kan medlemsstaterne indføre forhåndstilladelse til sygehusbehandling og specialiseret ikke-sygehusbehandling. Det kan ske med henblik på at håndtere problemer i form af udstrømning af patienter, som alvorligt griber ind i den økonomiske ligevægt i sundhedsvæsenet samt planlægning og rationalisering i sygehussektoren samt for at undgå overkapacitet, ubalance i udbud samt logistisk og økonomisk spild og for at opretholde behandlingskapacitet og medicinsk kompetence. Det kan tilføjes, at domstolen aldrig udtrykkeligt har vurderet, om en konkret medlemsstat har haft ret til at opretholde et forhåndsgodkendelsessystem og således aldrig har underkendt en medlemsstats ret hertil.

Fra dansk side arbejder vi imidlertid på - med støtte fra mange andre medlemsstater - at der i *alle* tilfælde, hvis en medlemsstat beslutter det, skal kunne kræves en forhåndsgodkendelse til sygehusbehandling og specialiserede sundhedsydelser i et andet EU- eller EØS-land med offentlig dækning, idet forhåndsgodkendelse i høj grad også er til fordel for patienterne, der så på forhånd ved, om de kan få dækket deres behandlingsudgifter.